

Úradný vestník

Európskej únie

L 262

Zväzok 49

Slovenské vydanie

Právne predpisy

22. septembra 2006

Obsah	I. Akty, ktorých uverejnenie je povinné	
	★ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES zo 6. septembra 2006, ktorým sa ustanovujú usmernenia pre transeurópske energetické siete a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 96/391/ES a rozhodnutie č. 1229/2003/ES	1
	II. Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné	
	Rada	
	2006/616/ES:	
	★ Rozhodnutie Rady z 24. júla 2006 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva	24
	2006/617/ES:	
	★ Rozhodnutie Rady z 24. júla 2006 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva	34
	2006/618/ES:	
	★ Rozhodnutie Rady z 24. júla 2006 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva	44

- ★ Rozhodnutie Rady z 24. júla 2006 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva 51

I.

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 1364/2006/ES**zo 6. septembra 2006,****ktorým sa ustanovujú usmernenia pre transeurópske energetické siete a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 96/391/ES a rozhodnutie č. 1229/2003/ES**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 156,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Po prijatí rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 1229/2003/ES z 26. júna 2003, ktorým sa stanovuje súbor usmernení pre transeurópske energetické siete ⁽³⁾, bolo potrebné do týchto usmernení plne začleniť nové členské štáty, prístupujúce a kandidátske krajiny a tieto usmernenia podľa potreby ďalej prispôsobiť novej susedskej politike Európskej únie.
- (2) V dôsledku vykonávania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou ⁽⁴⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom ⁽⁵⁾ vychádzajú priority transeurópskych energetických sietí z vytvorenia otvorenejšieho a konkurenčnejšieho vnútorného energetického trhu. Tieto priority vychádzajú zo záverov zasadnutia Európskej rady 23. a 24. marca 2001 v Štokholme, ktoré sa týkajú rozvoja infraštruktúry potrebnej na fungovanie energetického trhu. Na dosiahnutie cieľa, ktorým je rozšírenie využívania obnoviteľných zdrojov energie v záujme podpory politiky trvalo udržateľného rozvoja, by sa malo vynaložiť mimoriadne úsilie. Tento cieľ by sa

však mal dosiahnuť bez neprimeraného narušania bežnej rovnováhy trhu. Je potrebné v plnej miere zohľadniť aj ciele dopravnej politiky Spoločenstva, a najmä možnosť znížiť objem cestnej premávky využívaním potrubnej prepravy.

- (3) Toto rozhodnutie pomôže priblížiť sa k cieľovej úrovni elektrického prepojenia medzi členskými štátmi, ktorá sa dohodla na zasadnutí Európskej rady v Barcelone 15. a 16. marca 2002, a tým zlepšiť spoľahlivosť a integritu siete a zabezpečiť bezpečnosť dodávok a riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (4) Výstavba a údržba energetickej infraštruktúry by mala spravidla podliehať zásadám trhu. Je to aj v súlade so spoločnými pravidlami pre dobudovanie vnútorného energetického trhu a spoločnými pravidlami práva hospodárskej súťaže, ktorých cieľom je vytvorenie otvorenejšieho a konkurenčnejšieho vnútorného energetického trhu. Finančná pomoc Spoločenstva určená na výstavbu a údržbu by sa preto naďalej mala poskytovať iba veľmi výnimočne a tieto výnimky by mali byť náležite opodstatnené.
- (5) Energetická infraštruktúra by sa mala budovať a udržiavať tak, aby umožňovala vnútornému energetickému trhu fungovať efektívne, pričom by sa mali plne zohľadňovať existujúce postupy pre konzultácie s dotknutými osobami a nemalo by sa odbočovať od kritérií na strategické a tam, kde je to vhodné, univerzálne služby a povinnosti súvisiace so službami verejnosti.
- (6) Z hľadiska možných synergií medzi sieťami pre zemný plyn a olefinovými sieťami by mal byť príslušný význam daný rozvoju a integrácii olefinových sietí v záujme uspokojenia spotrebného dopytu po olefinových plynoch v hospodárskych odvetviach Spoločenstva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 241, 28.9.2004, s. 17.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 7. júna 2005 (Ú. v. EÚ C 124 E, 25.5.2006, s. 68), spoločná pozícia Rady z 1. decembra 2005 (Ú. v. EÚ C 80 E, 4.4.2006, s. 1), pozícia Európskeho parlamentu zo 4. apríla 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 24. júla 2006.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 37. Smernica zmenená a doplnená smernicou Rady 2004/85/ES (Ú. v. EÚ L 236, 7.7.2004, s. 10).

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (7) Priority pre transeurópske energetické siete taktiež vychádzajú z rastúceho významu transeurópskych energetických sietí pri zabezpečovaní a diverzifikácii dodávok energie v rámci Spoločenstva, začleňovaní energetických sietí nových členských štátov, prístupujúcich a kandidátskych krajín a zabezpečovaní koordinovanej prevádzky energetických sietí v Spoločenstve a susedných krajinách po porade s dotknutými členskými štátmi. Krajiny susediace so Spoločenstvom zohrávajú v energetickej politike Spoločenstva bezpochyby dôležitú úlohu. Uspokojujú väčšiu časť potrieb Spoločenstva týkajúcich sa zemného plynu, sú kľúčovými partnermi pre tranzit primárnej energie do Spoločenstva a postupne sa z nich stanú dôležitejší účastníci vnútorných trhov Spoločenstva s plynom a elektrinou.
- (8) Spomedzi projektov, ktoré sa týkajú transeurópskych energetických sietí, je potrebné vyzdvihnúť prioritné projekty, ktoré sú veľmi dôležité z hľadiska fungovania vnútorného energetického trhu alebo z hľadiska bezpečnosti dodávok energie. Okrem toho by sa malo ustanoviť vyhlásenie európskeho záujmu pre tie projekty, ktorým je pridelená najvyššia priorita, a tiež v prípade potreby širšej koordinácie.
- (9) Na účely zhromažďovania informácií, ktoré sa vyžadujú podľa tohto rozhodnutia, by Komisia a členské štáty mali, pokiaľ je to možné, využívať už dostupné informácie o projektoch vyhlásených za projekty európskeho záujmu s cieľom zabrániť duplicite úsilia. Takéto informácie môžu byť, napríklad, dostupné už v súvislosti s nariadením Rady (ES) č. 2236/95 z 18. septembra 1995 stanovujúcim všeobecné pravidlá poskytovania finančnej pomoci Spoločenstva v oblasti transeurópskych sietí⁽¹⁾, v súvislosti s inými právnymi predpismi Spoločenstva, na základe ktorých sa môže poskytovať spolufinancovanie projektom transeurópskych sietí a rozhodovať o schválení jednotlivých projektov podľa týchto právnych predpisov, alebo v súvislosti so smernicami 2003/54/ES a 2003/55/ES.
- (10) Postup určovania projektov spoločného záujmu v kontexte transeurópskych energetických sietí by mal zabezpečiť bezproblémové uplatňovanie nariadenia (ES) č. 2236/95. Tento postup by mal rozlišovať dve úrovne: prvú úroveň stanovujúcu obmedzený počet kritérií na určenie takýchto projektov a druhú úroveň, podrobne opisujúcu projekty (ďalej len „špecifikácie“).
- (11) Primeraná priorita pre poskytovanie finančných prostriedkov podľa nariadenia (ES) č. 2236/95 by sa mala udeľovať projektom vyhláseným za projekty európskeho záujmu. Keď členské štáty predkladajú projekty v súlade s finančnými nástrojmi Spoločenstva, mali by venovať osobitnú pozornosť projektom vyhláseným za projekty európskeho záujmu.
- (12) Pri väčšine projektov vyhlásených za projekty európskeho záujmu by významné existujúce alebo významné potenciálne omeškanie mohlo byť také omeškanie, pri ktorom sa očakáva, že bude trvať jeden až dva roky.
- (13) Keďže špecifikácie projektov podliehajú zmenám, udávajú sa iba orientačne. Komisia by preto mala byť splnomocnená ich aktualizovať. Keďže projekty môžu mať významné politické, environmentálne a hospodárske dôsledky, pri určovaní projektov, ktoré si zaslužia potenciálnu podporu Spoločenstva, je dôležité nájsť prijateľnú rovnováhu medzi legislatívnym dohľadom a pružnosťou.
- (14) Ak dôjde pri vykonávaní projektov vyhlásených za projekty európskeho záujmu alebo častí takýchto projektov, alebo skupín takýchto projektov k ťažkostiam, európsky koordinátor by mohol vystupovať ako sprostredkovateľ napomáhaním spolupráci všetkých zúčastnených strán a zabezpečením toho, že sa vykoná primerané monitorovanie na účely informovania Spoločenstva o dosahovanom pokroku. Služby európskeho koordinátora by sa mali na žiadosť dotknutých členských štátov sprístupniť aj pri iných projektoch.
- (15) Členské štáty by mali byť prizvané ku koordinácii vykonávania určitých projektov, najmä cezhraničných projektov alebo ich častí.
- (16) Pre rozvoj a výstavbu transeurópskych energetických sietí by sa malo vytvoriť priaznivejšie prostredie, a to najmä vytváraním stimulov pre technickú spoluprácu medzi subjektmi zodpovednými za siete, uľahčením vykonávania schvaľovacích postupov, ktoré sú použiteľné na projekty sietí v členských štátoch s cieľom znížiť výskyt prípadov omeškania, a vhodným mobilizovaním fondov, nástrojov a finančných programov Spoločenstva, ktoré sú k dispozícii pre projekty sietí. Spoločenstvo by malo podporovať opatrenia členských štátov prijaté v záujme dosiahnutia tohto cieľa.
- (17) Keďže rozpočet pridelený na transeurópske energetické siete je určený najmä na financovanie štúdií uskutočniteľnosti, finančné prostriedky na takéto prepoiovacie siete, a to najmä na medziregionálne siete, by mohli v prípade potreby poskytnúť štrukturálne fondy, finančné programy a nástroje Spoločenstva.
- (18) Určovanie projektov spoločného záujmu, ich špecifikácií a prioritných projektov, najmä projektov európskeho záujmu, by sa malo uskutočniť bez toho, aby boli dotknuté výsledky posúdenia vplyvov projektov, plánov alebo programov na životné prostredie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 228, 23.9.1995, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1159/2005 (Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 16).

- (19) Opatrenia potrebné na vykonanie tohto rozhodnutia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (20) Komisia by mala pravidelne vypracovávať správu o vykonávaní tohto rozhodnutia.
- (21) S informáciami, ktoré sa majú vymieňať alebo poskytovať Komisii v zmysle ustanovení tohto rozhodnutia, budú pravdepodobne disponovať vo veľkej miere spoločnosti. Členské štáty budú preto pravdepodobne musieť spolupracovať s týmito spoločnosťami, aby tieto informácie získali.
- (22) Keďže toto rozhodnutie má rovnaký predmet úpravy a rozsah pôsobnosti ako rozhodnutie Rady 96/391/ES z 28. marca 1996, ktorým sa stanovuje súbor opatrení zameraných na vytvorenie priaznivejších rámcových podmienok pre rozvoj transeurópskych sietí v energetike ⁽²⁾, a rozhodnutie č. 1229/2003/ES, tieto dve rozhodnutia by sa mali zrušiť,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Toto rozhodnutie vymedzuje charakter a rozsah činnosti Spoločenstva pri vytváraní usmernení pre transeurópske energetické siete. Stanovuje súbor usmernení, ktoré obsahujú ciele, priority a základné smery činností Spoločenstva vo vzťahu k transeurópskym energetickým sieťam. Tieto usmernenia určujú v rámci transeurópskych elektrických a plynárenských sietí projekty spoločného záujmu a prioritné projekty vrátane projektov európskeho záujmu.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Toto rozhodnutie sa vzťahuje:

1. v prípade elektrických sietí na:

- a) všetky vedenia vysokého napätia s výnimkou vedení distribučných sietí a na podmorské spojenia, ak sa táto infraštruktúra používa na medziregionálny alebo medzinárodný prenos alebo spojenie;
- b) akékoľvek zariadenia alebo inštalácie nevyhnutné na to, aby príslušný systém správne fungoval, vrátane ochranných, monitorovacích a riadiacich systémov;

2. v prípade plynárenských sietí (na prepravu zemného plynu alebo olefinových plynov) na:

- a) vysokotlakové plynovody, ktoré umožňujú zásobovanie regiónov Spoločenstva z vnútorných alebo vonkajších zdrojov, s výnimkou plynovodov distribučných sietí;

- b) podzemné zásobníky, ktoré sú napojené na horeuvedené vysokotlakové plynovody;
- c) zariadenia na prijímanie, skladovanie a znovusplynovanie skvapalneného zemného plynu (LNG) a tiež prepravníky LNG podľa objemov, ktoré majú byť dodávané;
- d) akékoľvek zariadenia alebo inštalácie nevyhnutné na to, aby príslušný systém správne fungoval, vrátane ochranných, monitorovacích a riadiacich systémov.

Článok 3

Ciele

Spoločenstvo presadzuje vzájomné prepojenie, vzájomnú prevádzkyschopnosť a rozvoj transeurópskych energetických sietí a prístup k týmto sieťam v súlade s platným právom Spoločenstva s cieľom:

- a) podporovať efektívnu prevádzku a rozvoj vnútorného trhu vo všeobecnosti, a najmä vnútorného energetického trhu a zároveň podporovať racionálnu výrobu, prepravu, distribúciu a využívanie zdrojov energie, ako aj rozvoj a zapájanie obnoviteľných zdrojov energie, aby sa znížovali náklady na energiu pre spotrebiteľa a aby sa prispelo k diverzifikácii zdrojov energie;
- b) uľahčiť rozvoj a znížiť izolovanosť menej zvýhodnených a ostrovných regiónov Spoločenstva, a tým napomáhať posilňovaniu hospodárskej a sociálnej súdržnosti;
- c) posilniť bezpečnosť dodávok energie, napríklad posilnením vzťahov s tretími krajinami v energetickom odvetví v spoločnom záujme všetkých zúčastnených strán, najmä v rámci Zmluvy o energetickej charte a dohôd o spolupráci, ktoré uzavrelo Spoločenstvo;
- d) prispievať k trvalo udržateľnému rozvoju a ochrane životného prostredia, okrem iného zahrnutím obnoviteľných zdrojov energie a znížením environmentálnych rizík súvisiacich s prepravou a prenosom energie.

Článok 4

Priority činnosti

Priority činnosti Spoločenstva v oblasti transeurópskych energetických sietí sú v súlade s trvalo udržateľným rozvojom a sú taketo:

1. pre elektrické a plynárenské siete:

- a) prispôbenie a rozvoj energetických sietí v záujme podpory fungovania vnútorného energetického trhu, a najmä riešenie problémov úzkych profilov, osobitne cezhraničných úzkych profilov, preťažnosti a chýbajúcich spojení a zohľadnenie potrieb prameňacích z fungovania vnútorného trhu s elektrinou a so zemným plynom a z rozširovania Európskej únie;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 161, 29.6.1996, s. 154.

- b) vytváranie energetických sietí v ostrovných, izolovaných, okrajových a veľmi vzdialených regiónoch a zároveň presadzovanie diverzifikácie zdrojov energie a využívanie obnoviteľných zdrojov energie, v prípade potreby aj spoločne so spojením týchto sietí;
2. pre elektrické siete:
- a) prispôsobenie a rozvoj sietí v záujme uľahčenia integrácie a zapojenia výroby z obnoviteľných zdrojov energie;
- b) zabezpečenie vzájomnej prevádzkyschopnosti elektrických sietí v rámci Spoločenstva, ako aj s elektrickými sieťami v prístupujúcich a kandidátskych krajinách a iných krajinách v Európe a oblastiach Stredozemného a Čierneho mora;
3. pre plynárenské siete:
- a) rozvoj sietí zemného plynu v záujme uspokojenia potrieb spotreby zemného plynu v Spoločenstve a riadenia jeho systémov dodávky zemného plynu;
- b) zabezpečenie vzájomnej prevádzkyschopnosti sietí zemného plynu v rámci Spoločenstva, ako aj so sieťami zemného plynu v prístupujúcich a kandidátskych krajinách a iných krajinách v Európe a oblastiach Stredozemného, Čierneho a Kaspického mora a v regiónoch Stredného východu a Perzského zálivu, ako aj diverzifikácia zdrojov a dodávateľských trás zemného plynu.

Článok 5

Smery činnosti

Základnými smermi činnosti Spoločenstva v oblasti transeurópskych energetických sietí sú:

- a) určenie projektov spoločného záujmu a prioritných projektov vrátane projektov európskeho záujmu;
- b) vytvorenie priaznivejšieho prostredia pre rozvoj týchto sietí.

Článok 6

Projekty spoločného záujmu

1. Spoločné kritériá, ktoré sa majú uplatňovať pri rozhodovaní o určení, úpravách, špecifikáciách alebo žiadostiach o aktualizáciu projektov spoločného záujmu, sú tieto:
- a) projekt patrí do rozsahu pôsobnosti článku 2;
- b) projekt spĺňa ciele a priority činnosti stanovené v článkoch 3 a 4;
- c) projekt vykazuje potenciálnu ekonomickú životaschopnosť.

Zhodnotenie ekonomickej životaschopnosti vychádza z analýzy pomeru vynaložených prostriedkov a výsledných ekonomických prínosov, ktorá zohľadňuje všetky vynaložené prostriedky a ekonomické prínosy vrátane strednodobých a/alebo dlhodobých v spojitosti s environmentálnymi aspektmi, bezpečnosťou dodávok a prínosom k hospodárskej a sociálnej súdržnosti.

Projekty spoločného záujmu, ktoré sa vzťahujú na územie členského štátu, musí schváliť dotknutý členský štát.

2. Doplnkové kritériá na určenie projektov spoločného záujmu sú stanovené v prílohe II. O akýchkoľvek zmenách doplnkových kritérií na určovanie projektov spoločného záujmu stanovených v prílohe II sa rozhoduje v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy.

3. Na čerpanie finančnej pomoci Spoločenstva poskytovanej podľa nariadenia (ES) č. 2236/95 sú oprávnené iba tie projekty uvedené v prílohe III, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v odseku 1 a kritériá stanovené v prílohe II.

4. Orientačné špecifikácie projektov obsahujúce podrobný opis projektov, prípadne aj ich geografický opis, sú uvedené v prílohe III. Tieto špecifikácie sa aktualizujú v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2. Aktualizácie sú technického charakteru a sú obmedzené na technické zmeny projektov, úpravu časti stanovenej trasy alebo obmedzené prispôsobenie umiestnenia projektu.

5. Členské štáty prijímajú všetky opatrenia, ktoré považujú za nevyhnutné, na uľahčenie a urýchlenie dokončenia projektov spoločného záujmu a na minimalizáciu omeškania, pričom musia konať v súlade s právom Spoločenstva a medzinárodnými dohovormi o životnom prostredí, najmä pokiaľ ide o projekty vyhlásené za projekty európskeho záujmu. Dôležité je najmä rýchle dokončenie potrebných schvaľovacích postupov.

6. Ak sa časti projektov spoločného záujmu nachádzajú na území tretích krajín, môže Komisia po dohode s dotknutými členskými štátmi v záujme uľahčenia vykonávania týchto projektov, predložiť návrhy, ak je to vhodné, v rámci správy dohôd medzi Spoločenstvom a týmito tretími krajinami a v súlade so Zmluvou o energetickej charte a inými viacstrannými dohodami s tretími krajinami, ktoré sú zmluvnými stranami tejto zmluvy, aby tieto projekty uznali za projekty vzájomného záujmu aj príslušné tretie krajiny.

Článok 7

Prioritné projekty

1. Projekty spoločného záujmu uvedené v článku 6 ods. 3 a patriace do osí pre prioritné projekty, ktoré sú stanovené v prílohe I, majú pri udeľovaní finančnej pomoci Spoločenstva poskytovanej podľa nariadenia (ES) č. 2236/95 prioritu. O zmenách a doplneniach prílohy I sa rozhoduje v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy.

2. Pokiaľ ide o cezhraničné investičné projekty, členské štáty podniknú kroky potrebné na zabezpečenie toho, aby príslušné vnútroštátne orgány zohľadňovali v rámci vnútroštátnych schvaľovacích postupov ako kritérium pri posudzovaní skutočnosť, že tieto projekty zvyšujú kapacitu vzájomného prepojenia dvoch alebo viacerých členských štátov a následne posilňujú celoeurópsku bezpečnosť dodávok.

3. Dotknuté členské štáty a Komisia sa snažia, každý v rámci svojej vlastnej pôsobnosti, spoločne so zodpovednými spoločnosťami urýchliť vykonávanie prioritných projektov, najmä cezhraničných projektov.

4. Prioritné projekty sú v súlade s trvalo udržateľným rozvojom a spĺňajú tieto kritériá:

- a) majú významný vplyv na konkurenčné fungovanie vnútorného trhu a/alebo
- b) posilňujú bezpečnosť dodávok v Spoločenstve a/alebo
- c) prinášajú zvýšenie využívania obnoviteľných zdrojov energie.

Článok 8

Projekty európskeho záujmu

1. Časť projektov na osiach pre prioritné projekty uvedeníých v článku 7, ktoré majú cezhraničnú povahu alebo ktoré majú významný vplyv na cezhraničnú prepravnú kapacitu, je vyhlásená za projekty európskeho záujmu. Tieto projekty sú uvedené v prílohe I.

2. Ak sa projekty vyberajú v rámci rozpočtu pre transeurópske siete v súlade s článkom 10 nariadenia (ES) č. 2236/95, primeraná priorita sa udelí projektom vyhláseným za projekty európskeho záujmu.

3. Ak sa projekty vyberajú v rámci iných fondov Spoločenstva pre spolufinancovanie, osobitná pozornosť sa musí venovať projektom vyhláseným za projekty európskeho záujmu.

4. Ak pri postupe prác na projekte vyhlásenom za projekt európskeho záujmu už existuje alebo sa predpokladá významné omeškanie, môže Komisia požiadať dotknuté členské štáty, aby v lehote troch mesiacov zabezpečili poskytnutie dôvodov tohto omeškania.

Pri projektoch vyhlásených za projekty európskeho záujmu, ktorým bol určený európsky koordinátor, zahrnie európsky koordinátor do svojej správy dôvody omeškania.

5. Päť rokov po dokončení projektu vyhláseného za projekt európskeho záujmu alebo niektorej jeho časti Komisia za pomoci výboru uvedeného v článku 14 ods. 1 uskutoční hodnotenie daného projektu, ktoré zahrnie jeho spoločensko-hospodársky vplyv, vplyv na životné prostredie, vplyv na obchodovanie medzi členskými štátmi a vplyv na územnú súdržnosť a trvalo udržateľný rozvoj. O výsledkoch tohto hodnotenia informuje Komisia výbor uvedený v článku 14 ods. 1.

6. Pri každom projekte vyhlásenom za projekt európskeho záujmu, a najmä pri jeho cezhraničných častiach, prijímú dotknuté členské štáty vhodné kroky, aby zabezpečili, že

— sa uskutočňuje pravidelná výmena relevantných informácií a

— podľa potreby sa organizujú spoločné koordinačné stretnutia.

Spoločné koordinačné stretnutia sa organizujú podľa potreby s ohľadom na konkrétne požiadavky projektu, ako je fáza vývoja projektu a očakávané alebo existujúce ťažkosti. Spoločné koordinačné stretnutia sa zaoberajú najmä postupmi hodnotenia a verejných konzultácií. Dotknuté členské štáty zabezpečia, aby bola Komisia informovaná o spoločných koordinačných stretnutiach a o výmene informácií.

Článok 9

Vykonanie projektov európskeho záujmu

1. Projekty európskeho záujmu sa vykonávajú čo najrýchlejšie.

Najneskôr do 12. apríla 2007 predložia členské štáty Komisii aktualizovaný a orientačný harmonogram dokončenia týchto projektov, pre ktorý ako základ využijú návrh harmonogramu poskytnutého na tieto účely Komisiou a ktorý bude, pokiaľ je to možné, obsahovať tieto údaje:

- a) predpokladaný priebeh schvalovacieho procesu pri plánovaní projektu;
- b) harmonogram uskutočniteľnosti a fáza projektovania;
- c) realizácia projektu a
- d) odovzdanie projektu do užívania.

2. Komisia v úzkej spolupráci s výborom uvedeným v článku 14 ods. 1 predkladá každé dva roky správu o pokroku dosiahnutom pri projektoch uvedených v odseku 1.

Pri projektoch vyhlásených za projekty európskeho záujmu, ktorým bol určený európsky koordinátor, sa tieto dvojročné správy nahradia výročnými správami vypracovanými každoročne európskym koordinátorom.

Článok 10

Európsky koordinátor

1. Ak pri projekte vyhlásenom za projekt európskeho záujmu dochádza k významnému omeškaniu alebo k ťažkostiam pri jeho vykonávaní vrátane situácií, kde sú zapojené tretie krajiny, môže Komisia po dohode s dotknutými členskými štátmi a po konzultácii s Európskym parlamentom určiť európskeho koordinátora. V prípade potreby môžu členské štáty požiadať Komisiu, aby určila európskeho koordinátora aj pre ďalšie projekty týkajúce sa transeurópskych energetických sietí.

2. Európsky koordinátor sa vyberá najmä na základe jeho skúseností v oblasti európskych inštitúcií a jeho znalosti otázok súvisiacich s energetickou politikou a s financovaním a so spoločensko-hospodárskym a environmentálnym hodnotením veľkých projektov.

3. Rozhodnutie o určení európskeho koordinátora vymedzí spôsob výkonu jeho úloh.

4. Európsky koordinátor:

- a) podporuje európsky rozmer projektu a cezhraničný dialóg medzi propagátormi projektu a dotknutými osobami;
- b) prispieva ku koordinácii vnútroštátnych postupov pre konzultácie s dotknutými osobami a
- c) každoročne predkladá Komisii správu o pokroku dosiahnutom na projekte/projektoch, pre ktorý/ktoré bol určený za európskeho koordinátora, a o ťažkostiach a prekážkach, ktoré môžu viesť k významnému omeškaniu. Komisia postúpi túto správu dotknutým členským štátom.

5. Dotknuté členské štáty spolupracujú s európskym koordinátorom pri výkone jeho úloh uvedených v odseku 4.

6. Komisia môže požiadať európskeho koordinátora o jeho stanovisko pri posudzovaní žiadostí o financovanie projektov alebo skupín projektov Spoločenstvom, pre ktoré bol určený.

7. S cieľom zabrániť zbytočnej administratívnej záťaži musí byť úroveň koordinácie primeraná nákladom na projekt.

Článok 11

Priaznivejšie prostredie

1. S cieľom prispieť k vytvoreniu priaznivejšieho prostredia pre rozvoj transeurópskych energetických sietí a ich vzájomnej prevádzkyschopnosti, Spoločenstvo zohľadňuje úsilie členských štátov vynaložené v súlade s týmto cieľom a pripisuje najväčší význam nasledujúcim opatreniam, ktoré podľa potreby presadzuje:

- a) technickú spoluprácu medzi subjektmi zodpovednými za transeurópske energetické siete, najmä za správne fungovanie spojení uvedených v bodoch 1, 2 a 7 prílohy II;
- b) uľahčenie vykonávania schvaľovacích postupov pre projekty transeurópskych energetických sietí s cieľom znížiť výskyt prípadov omeškania, a to najmä pokiaľ ide o projekty vyhlásené za projekty európskeho záujmu;
- c) poskytovanie pomoci projektom spoločného záujmu z fondov, nástrojov a finančných programov Spoločenstva, ktoré sú použiteľné na tieto siete.

2. Komisia v úzkej spolupráci s dotknutými členskými štátmi podnikne všetky kroky na podporu koordinácie činností uvedených v odseku 1.

3. O opatreniach potrebných na vykonanie činností uvedených v písmenách a) a b) odseku 1 rozhodne Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 12

Vplyv na hospodársku súťaž

Pri posudzovaní projektov sa zohľadňuje ich vplyv na hospodársku súťaž a na bezpečnosť dodávok. Hlavným a podporovaným zdrojom financovania je súkromné financovanie alebo financovanie dotknutými hospodárskymi subjektmi. V súlade s ustanoveniami zmluvy sa má zabrániť akémukoľvek narušeniu hospodárskej súťaže medzi subjektmi na trhu.

Článok 13

Obmedzenia

1. Toto rozhodnutie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté finančné záväzky členského štátu alebo Spoločenstva.

2. Toto rozhodnutie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté výsledky posúdenia vplyvov projektov a plánov alebo programov na životné prostredie, ktoré vymedzujú schvaľovací rámec pre takéto projekty v budúcnosti. Ešte pred prijatím rozhodnutia o vykonaní projektov v súlade s príslušnými právnymi predpismi Spoločenstva sa zohľadnia výsledky posúdenia vplyvov na životné prostredie, ak sa takéto posúdenie vyžaduje v súlade s príslušnými právnymi predpismi Spoločenstva.

Článok 14

Výbor

- 1. Komisii pomáha výbor.
- 2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

- 3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 15

Správa

Každé dva roky vypracuje Komisia správu o vykonávaní tohto rozhodnutia, ktorú predloží Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov.

Táto správa venuje pozornosť vykonávaniu a pokroku pri realizácii prioritných projektov, ktoré sa týkajú cezhraničných spojení uvedených v bodoch 2, 4 a 7 prílohy II, ako aj podrobnej úprave ich financovania, najmä pokiaľ ide o príspevok z finančných prostriedkov Spoločenstva.

Článok 16

Zrušenie

Týmto sa zrušuje rozhodnutie 96/391/ES a rozhodnutie č. 1229/2003/ES.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 18

Adresáti

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Štrasburgu 6. septembra 2006

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predsedníčka

P. LEHTOMÄKI

PRÍLOHA I

TRANSEURÓPSKE ENERGETICKÉ SIETE

Osi pre prioritné projekty vrátane miest projektov európskeho záujmu podľa článkov 7 a 8

Prioritné projekty vrátane projektov európskeho záujmu, ktoré sa majú realizovať na každej osi pre prioritné projekty, sú uvedené nižšie.

ELEKTRICKÉ SIETE

- EL.1. Francúzsko – Belgicko – Holandsko – Nemecko:
posilnenie elektrickej siete v záujme vyriešenia preťaženia v tokoch elektriny cez štáty Beneluxu.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
vedenie Avelin (FR) – Avelgem (BE)
vedenie Moulaine (FR) – Aubange (BE).
- EL.2. Hranice Talianska s Francúzskom, Rakúskom, Slovinskom a Švajčiarskom:
zvýšenie kapacity elektrických prepojení.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
vedenie Lienz (AT) – Cordignano (IT)
nové prepojenie medzi Talianskom a Slovinskom
vedenie Udine Ovest (IT) – Okroglo (SI)
vedenie S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)
vedenie Venezia Nord (IT) – Cordignano (IT)
vedenie St. Peter (AT) – Tauern (AT)
vedenie Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)
prepojenie Rakúsko – Taliansko (Thaur-Brixen) cez Brennerský železničný tunel.
- EL.3. Francúzsko – Španielsko – Portugalsko:
zvýšenie kapacity elektrických prepojení medzi týmito krajinami a pre Pyrenejský polostrov a rozvoj siete v ostrovných regiónoch.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
vedenie Sentmenat (ES) – Bescanó (ES) – Baixas (FR)
vedenie Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) a zariadenia „Douro Internacional“.
- EL.4. Grécko – balkánske krajiny – systém UCTE:
rozvoj elektrickej infraštruktúry v záujme pripojenia Grécka k systému UCTE a v záujme umožnenia rozvoja trhu s elektrinou v juhovýchodnej Európe.
Vrátane tohto projektu európskeho záujmu:
vedenie Philippi (EL) – Hamidabad (TR).
- EL.5. Spojené kráľovstvo – kontinentálna Európa a severná Európa:
vytvorenie/zvýšenie kapacity elektrických prepojení a možná integrácia mimopobrežnej veternej energie.
Vrátane tohto projektu európskeho záujmu:
podmorský kábel na spojenie Anglicka (UK) a Holandska.
- EL.6. Írsko – Spojené kráľovstvo:
zvýšenie kapacity elektrických prepojení a možná integrácia mimopobrežnej veternej energie.
Vrátane tohto projektu európskeho záujmu:
podmorský kábel na spojenie Írska a Walesu (UK).

- EL.7. Dánsko – Nemecko – baltský okruh (zahŕňajúci Nórsko – Švédsko – Fínsko – Dánsko – Nemecko – Poľsko – pobaltské štáty – Rusko):
zvýšenie kapacity elektrických prepojení a možná integrácia mimopobrežnej veternej energie.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
vedenie Kassø (DK) – Hamburg/Dollern (DE)
vedenie Hamburg/Krümmel (DE) – Schwerin (DE)
vedenie Kassø (DK) – Revsing (DK) – Tjele (DK)
vedenie Vester Hassing (DK) – Trige (DK)
podmorský kábel Skagerrak 4 medzi Dánskom a Nórskom
vedenie Poľsko – Litva vrátane potrebného posilnenia poľskej elektrickej siete a profilu Poľsko – Nemecko v záujme umožnenia účasti na vnútornom energetickom trhu
podmorský kábel Fínsko – Estónsko (Estlink)
podmorský kábel Fennoscan medzi Fínskom a Švédskom
Halle/Saale (DE) – Schweinfurt (DE).
- EL.8. Nemecko – Poľsko – Česká republika – Slovensko – Rakúsko – Maďarsko – Slovinsko:
zvýšenie kapacity elektrických prepojení.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
vedenie Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)
vedenie Dürnröhr (AT) – Slavětice (CZ)
nové prepojenie medzi Nemeckom a Poľskom
vedenie Velké Kapušany (SK) – Lemešany (SK) – Moldava (SK) – Sajóivánka (HU)
vedenie Gabčíkovo (SK) – Veľký Ďur (SK)
vedenie Stupava (SK) – juhovýchodná Viedeň (AT).
- EL.9. Stredomorské členské štáty – stredomorský elektrický okruh:
zvýšenie kapacity elektrických prepojení medzi stredomorskými členskými štátmi a Marokom – Alžírskom – Tuniskom – Líbyou – Egyptom – krajinami Blízkeho východu – Tureckom.
Vrátane tohto projektu európskeho záujmu:
elektrické spojenie medzi Tuniskom a Talianskom.

PLYNÁRENSKÉ SIETE

- NG.1. Spojené kráľovstvo – severná kontinentálna Európa vrátane Holandska, Belgicka, Dánska, Švédska a Nemecka – Poľsko – Litva – Lotyšsko – Estónsko – Fínsko – Rusko:
plynovody na spojenie niektorých hlavných zdrojov dodávok plynu v Európe, zlepšenie vzájomnej prevádzkyschopnosti siete a zlepšenie bezpečnosti dodávok vrátane plynovodov na zemný plyn vedených mimopobrežnou trasou z Ruska do Európskej únie a pobrežnou trasou z Ruska do Poľska a Nemecka, výstavbou nových plynovodov a zvyšovania kapacity sietí v Nemecku, Dánsku a Švédsku a medzi týmito krajinami, ako aj v Poľsku, Českej republike, na Slovensku, v Nemecku a Rakúsku a medzi týmito krajinami.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
severoeurópsky plynovod
plynovod Jamal – Európa
plynovod na zemný plyn spájajúci Dánsko, Nemecko a Švédsko
zvýšenie prepravnej kapacity na osi Nemecko – Belgicko – Spojené kráľovstvo.
- NG.2. Alžírsko – Španielsko – Taliansko – Francúzsko – severná kontinentálna Európa:
výstavba nových plynovodov na zemný plyn z Alžírska do Španielska, Francúzska a Talianska a zvýšenie kapacity sietí v Španielsku, Francúzsku a Taliansku a medzi týmito krajinami.
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
plynovod Alžírsko – Tunisko – Taliansko
plynovod Alžírsko – Taliansko cez Sardíniu a Korziku s vetvou do Francúzska
plynovod Medgas (Alžírsko – Španielsko – Francúzsko – kontinentálna Európa).

- NG.3. Krajiny oblasti Kaspického mora – Stredný východ – Európska únia:
nové siete plynovodov na zemný plyn do Európskej únie z nových zdrojov vrátane plynovodov na zemný plyn
Turecko – Grécko, Grécko – Taliansko, Turecko – Rakúsko a Grécko – Slovinsko – Rakúsko (cez západný
Balkán).
Vrátane týchto projektov európskeho záujmu:
plynovod Turecko – Grécko – Taliansko
plynovod Turecko – Rakúsko.
- NG.4. Terminály LNG v Belgicku, Francúzsku, Španielsku, Portugalsku, Taliansku, Grécku, na Cypre a v Poľsku:
diverzifikácia zdrojov dodávok a vstupných bodov vrátane pripojenia terminálov LNG k prepravnej sieti.
- NG.5. Podzemný zásobník zemného plynu v Španielsku, Portugalsku, Francúzsku, Taliansku, Grécku a oblasti Balt-
ského mora:
zvýšenie kapacity v Španielsku, Francúzsku, Taliansku a v oblasti Baltského mora a výstavba prvých zariadení
v Portugalsku, Grécku a Litve.
- NG.6. Stredomorské členské štáty – plynárenský okruh východného Stredomoria:
stanovenie a zvýšenie kapacity plynovodov na zemný plyn medzi stredomorskými členskými štátmi a Líbyou –
Egyptom – Jordánskom – Sýriou – Tureckom.
Vrátane tohto projektu európskeho záujmu:
plynovod Líbya – Taliansko.
-

PRÍLOHA II

TRANSEURÓPSKE ENERGETICKÉ SIETE

Doplnkové kritériá na určenie projektov spoločného záujmu uvedené v článku 6 ods. 2

ELEKTRICKÉ SIETE

1. Rozvoj elektrických sietí v ostrovných, izolovaných, okrajových a veľmi vzdialených regiónoch a súčasné presadzovanie diverzifikácie zdrojov energie a posilňovanie využívania obnoviteľných zdrojov energie, ako aj prípadné spojenie elektrických sietí týchto regiónov:
 - Írsko – Spojené kráľovstvo (Wales),
 - Grécko (ostrovy),
 - Taliansko (Sardínia) – Francúzsko (Korzika) – Taliansko (pevnina),
 - spojenia v ostrovných regiónoch vrátane spojení s pevninou,
 - spojenia vo veľmi vzdialených regiónoch vo Francúzsku, Španielsku a Portugalsku.
2. Rozvoj elektrických spojení medzi členskými štátmi potrebných na fungovanie vnútorného trhu a v záujme zabezpečenia prevádzkovej spoľahlivosti elektrických sietí:
 - Francúzsko – Belgicko – Holandsko – Nemecko,
 - Francúzsko – Nemecko,
 - Francúzsko – Taliansko,
 - Francúzsko – Španielsko,
 - Portugalsko – Španielsko,
 - Fínsko – Švédsko,
 - Fínsko – Estónsko – Lotyšsko – Litva,
 - Rakúsko – Taliansko,
 - Taliansko – Slovinsko,
 - Rakúsko – Taliansko – Slovinsko – Maďarsko,
 - Nemecko – Poľsko,
 - Nemecko – Poľsko – Česká republika – Rakúsko – Slovensko – Maďarsko,
 - Maďarsko – Slovensko,
 - Maďarsko – Rakúsko,
 - Poľsko – Litva,
 - Írsko – Spojené kráľovstvo (Severné Írsko),
 - Rakúsko – Nemecko – Slovinsko – Maďarsko,
 - Holandsko – Spojené kráľovstvo,
 - Nemecko – Dánsko – Švédsko,
 - Grécko – Taliansko,
 - Maďarsko – Slovinsko,
 - Malta – Taliansko,
 - Fínsko – Estónsko,
 - Taliansko – Slovinsko.
3. Rozvoj elektrických spojení v rámci členských štátov tam, kde je to potrebné na využitie spojení medzi členskými štátmi, fungovanie vnútorného trhu alebo pripojenie obnoviteľných zdrojov energie:
 - všetky členské štáty.

4. Rozvoj elektrických spojení s nečlenskými štátmi, a najmä s kandidátskymi krajinami, čo prispieva k vzájomnej prevádzkyschopnosti, prevádzkovej spoľahlivosti elektrických sietí alebo dodávok elektriny v rámci Európskeho spoločenstva:
- Nemecko – Nórsko,
 - Holandsko – Nórsko,
 - Švédsko – Nórsko,
 - Spojené kráľovstvo – Nórsko,
 - baltský elektrický okruh: Nemecko – Poľsko – Bielorusko – Rusko – Litva – Lotyšsko – Estónsko – Fínsko – Švédsko – Nórsko – Dánsko,
 - Nórsko – Švédsko – Fínsko – Rusko,
 - stredomorský elektrický okruh: Francúzsko – Španielsko – Maroko – Alžírsko – Tunisko – Líbya – Egypt – krajiny Blízkeho východu – Turecko – Grécko – Taliansko,
 - Grécko – Turecko,
 - Taliansko – Švajčiarsko,
 - Rakúsko – Švajčiarsko,
 - Maďarsko – Rumunsko,
 - Maďarsko – Srbsko,
 - Maďarsko – Chorvátsko,
 - Taliansko – Tunisko,
 - Grécko – balkánske krajiny,
 - Španielsko – Maroko,
 - Španielsko – Andorra – Francúzsko,
 - EÚ – balkánske krajiny – Bielorusko – Rusko – Ukrajina,
 - čiernomorský elektrický okruh: Rusko – Ukrajina – Rumunsko – Bulharsko – Turecko – Gruzínsko,
 - Bulharsko – Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko/Grécko – Albánsko – Taliansko alebo Bulharsko – Grécko – Taliansko.
5. Činnosti na zlepšenie fungovania prepojených elektrických sietí v rámci vnútorného trhu, najmä na určenie úzkych profilov a chýbajúcich spojení, hľadanie riešení problému preťaženia a prispôbenie metód predpovedania a metód prevádzkovania elektrických sietí:
- určenie úzkych profilov a chýbajúcich spojení, najmä cezhraničných, v rámci elektrických sietí,
 - hľadanie riešení pre riadenie tokov elektriny v záujme odstránenia problémov preťaženia elektrických sietí,
 - prispôbovanie metód predpovedania a metód prevádzkovania elektrických sietí, ktoré si vyžaduje riadne fungovanie vnútorného trhu a využívanie vysokého podielu obnoviteľných zdrojov energie.

PLYNÁRENSKÉ SIETE

6. Zavádzanie zemného plynu do nových regiónov, najmä do ostrovných, izolovaných, okrajových a veľmi vzdialených regiónov a rozvoj sietí zemného plynu v týchto regiónoch:
- Spojené kráľovstvo (Severné Írsko),
 - Írsko,
 - Španielsko,
 - Portugalsko,
 - Grécko,
 - Švédsko,
 - Dánsko,
 - Taliansko (Sardínia),
 - Francúzsko (Korzika),
 - Cyprus,
 - Malta,
 - veľmi vzdialené regióny vo Francúzsku, Španielsku, Portugalsku.

7. Rozvoj spojení zemného plynu v záujme uspokojenia potrieb vnútorného trhu alebo posilnenia bezpečnosti dodávok vrátane pripojenia samostatných sietí zemného plynu a olefinových plynov:
- Írsko – Spojené kráľovstvo,
 - Francúzsko – Španielsko,
 - Francúzsko – Švajčiarsko,
 - Portugalsko – Španielsko,
 - Rakúsko – Nemecko,
 - Rakúsko – Maďarsko,
 - Rakúsko – Maďarsko – Slovensko – Poľsko,
 - Poľsko – Česká republika,
 - Slovensko – Česká republika – Nemecko – Rakúsko,
 - Rakúsko – Taliansko,
 - Grécko – balkánske krajiny,
 - Rakúsko – Maďarsko – Rumunsko – Bulharsko – Grécko – Turecko,
 - Francúzsko – Taliansko,
 - Grécko – Taliansko,
 - Rakúsko – Česká republika,
 - Nemecko – Česká republika – Rakúsko – Taliansko,
 - Rakúsko – Slovinsko – Chorvátsko,
 - Maďarsko – Chorvátsko,
 - Maďarsko – Rumunsko,
 - Maďarsko – Slovensko,
 - Maďarsko – Ukrajina,
 - Slovinsko – balkánske krajiny,
 - Belgicko – Holandsko – Nemecko,
 - Spojené kráľovstvo – Holandsko – Nemecko,
 - Nemecko – Poľsko,
 - Dánsko – Spojené kráľovstvo,
 - Dánsko – Nemecko – Švédsko,
 - Dánsko – Holandsko.
8. Rozvoj kapacít na prijímanie LNG a na skladovanie zemného plynu potrebných v záujme uspokojenia dopytu, riadenia systémov dodávok plynu, ako aj diverzifikácie zdrojov a dodávateľských trás:
- všetky členské štáty.
9. Rozvoj prepravnej kapacity zemného plynu (dodávkové plynovody) potrebnej v záujme uspokojenia dopytu a diverzifikácie dodávok z vnútorných a vonkajších zdrojov, ako aj dodávateľských trás:
- severská plynárenská sieť: Nórsko – Dánsko – Nemecko – Švédsko – Fínsko – Rusko – pobaltské štáty – Poľsko,
 - Alžírsko – Španielsko – Francúzsko,
 - Rusko – Ukrajina – EÚ,
 - Rusko – Bielorusko – Ukrajina – EÚ,
 - Rusko – Bielorusko – EÚ,
 - Rusko – Baltské more – Nemecko,
 - Rusko – pobaltské štáty – Poľsko – Nemecko,
 - Nemecko – Česká republika – Poľsko – Nemecko – ostatné členské štáty,
 - Líbya – Taliansko,
 - Tunisko – Líbya – Taliansko,
 - krajiny oblasti Kaspického mora – EÚ,

- Rusko – Ukrajina – Moldavsko – Rumunsko – Bulharsko – Grécko – Slovinsko – ostatné balkánske krajiny,
 - Rusko – Ukrajina – Slovensko – Maďarsko – Slovinsko – Taliansko,
 - Holandsko – Nemecko – Švajčiarsko – Taliansko,
 - Belgicko – Francúzsko – Švajčiarsko – Taliansko,
 - Dánsko – Švédsko – Poľsko,
 - Nórsko – Rusko – EÚ,
 - Írsko,
 - Alžírsko – Taliansko – Francúzsko,
 - Alžírsko – Tunisko – Taliansko,
 - Stredný východ – plynárenský okruh východného Stredomoria – EÚ,
 - miešacie zariadenie Winksele (BE) na osi sever – juh (miešanie plynného vodíka s dusíkom),
 - zvýšenie kapacity na osi východ – západ: Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE).
10. Činnosti na zlepšenie fungovania prepojených sietí zemného plynu v rámci vnútorného trhu a tranzitných krajín, najmä na určenie úzkych profilov a chýbajúcich spojení, hľadanie riešení problému preťaženia a prispôbovanie metód predpovedania a metód efektívneho a bezpečného prevádzkovania sietí zemného plynu:
- určenie úzkych profilov a chýbajúcich spojení, najmä cezhraničných, v rámci sietí zemného plynu,
 - hľadanie riešení pre riadenie tokov zemného plynu v záujme odstránenia preťaženia sietí zemného plynu,
 - prispôbovanie metód predpovedania a metód prevádzkovania sietí zemného plynu, ktoré si vyžaduje fungovanie vnútorného trhu,
 - zvýšenie celkového výkonu, bezpečnosti a zabezpečenia sietí zemného plynu v tranzitných krajinách.
11. Rozvoj a integrácia prepravnej kapacity olefinových plynov potrebnej v záujme uspokojenia dopytu v rámci vnútorného trhu:
- všetky členské štáty.
-

PRÍLOHA III

TRANSEURÓPSKE ENERGETICKÉ SIETE

Projekty spoločného záujmu a ich špecifikácie, ktoré sú aktuálne určené na základe kritérií ustanovených v prílohe II

ELEKTRICKÉ SIETE

1. Rozvoj elektrických sietí v izolovaných regiónoch
 - 1.1. Podmorský kábel Írsko – Wales (UK)
 - 1.2. Pripojenie ostrovov Južné Kyklady (EL) (k prepojenému systému)
 - 1.3. 30 kV podmorské káblové spojenie medzi ostrovmi Faial, Pico a S. Jorge (Azory, PT)
 - 1.4. Spojenie a posilnenie siete na ostrovoch Terceira, Faial a S. Miguel (Azory, PT)
 - 1.5. Spojenie a posilnenie siete na Madeire (PT)
 - 1.6. Podmorský kábel Sardínia (IT) – talianska pevnina
 - 1.7. Podmorský kábel Korzika (FR) – Taliansko
 - 1.8. Spojenie talianska pevnina – Sicília (IT): zdvojenie spojenia Sorgente (IT) – Rizziconi (IT)
 - 1.9. Nové spojenia na Baleároch a Kanárskych ostrovoch (ES)
2. Rozvoj elektrických spojení medzi členskými štátmi
 - 2.1. Vedenie Moulaine (FR) – Aubange (BE)
 - 2.2. Vedenie Avelin (FR) – Avelgem (BE)
 - 2.3. Prepojenie medzi Nemeckom a Belgickom
 - 2.4. Vedenie Vigy (FR) – Marlenheim (FR)
 - 2.5. Vedenie Vigy (FR) – Uchtelfangen (DE)
 - 2.6. Fázový transformátor La Praz (FR)
 - 2.7. Ďalšie zvýšenie kapacity cez existujúce prepojenie medzi Francúzskom a Talianskom
 - 2.8. Nové prepojenie medzi Francúzskom a Talianskom
 - 2.9. Nové prepojenie medzi Francúzskom a Španielskom cez Pyreneje
 - 2.10. Spojenie medzi Francúzskom a Španielskom vo východných Pyrenejách
 - 2.11. Spojenia medzi severným Portugalskom a severozápadným Španielskom
 - 2.12. Vedenie Sines (PT) – Alqueva (PT) – Balboa (ES)
 - 2.13. Spojenie medzi južným Portugalskom a juhozápadným Španielskom
 - 2.14. Vedenie Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES) a zariadenia „Douro Internacional“
 - 2.15. Spojenia severne od Botnického zálivu a podmorský kábel Fennoscan medzi Fínskom a Švédskom
 - 2.16. Vedenie Lienz (AT) – Cordignano (IT)
 - 2.17. Prepojenie Somplago (IT) – Würmbach (AT)
 - 2.18. Prepojenie Rakúsko – Taliansko (Thaur-Brixen) cez Brennerský železničný tunel
 - 2.19. Spojenie medzi Írskom a Severným Írskom
 - 2.20. Vedenie St. Peter (AT) – Isar (DE)
 - 2.21. Podmorský kábel medzi juhovýchodným Anglickom a stredným Holandskom
 - 2.22. Posilnenie spojení medzi Dánskom a Nemeckom, napr. vedenie Kassø – Hamburg

- 2.23. Posilnenie spojení medzi Dánskom a Švédskom
- 2.24. Nové prepojenie medzi Slovinskom a Maďarskom: Cirkovce (SI) – Hévíz (HU)
- 2.25. Sajóivánka (HU) – Rimavská Sobota (SK)
- 2.26. Moldava (SK) – Sajóivánka (HU)
- 2.27. Stupava (SK) – juhovýchodná Viedeň (AT)
- 2.28. Vedenie Poľsko – Nemecko [Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)]
- 2.29. Vedenie Poľsko – Litva (Elk – Alytus)
- 2.30. Podmorský kábel na spojenie Fínska a Estónska
- 2.31. Inštalácia pružných systémov prenosu striedavého prúdu medzi Talianskom a Slovinskom
- 2.32. Nové spojenia medzi systémami UCTE a CENTREL
- 2.33. Dürnröhr (AT) – Slavětice (CZ)
- 2.34. Podmorské elektrické spojenie medzi Maltou (MT) a Sicíliou (IT)
- 2.35. Nové prepojenia medzi Talianskom a Slovinskom
- 2.36. Vedenie Udine Ovest (IT) – Okroglo (SI)
- 3. *Rozvoj elektrických spojení v rámci členských štátov*
 - 3.1. Spojenia na dánskej osi východ – západ: spojenie medzi dánskou západnou (UCTE) a východnou (NORDEL) sieťou
 - 3.2. Spojenie na dánskej osi sever – juh
 - 3.3. Nové spojenia v severnom Francúzsku
 - 3.4. Nové spojenia v juhozápadnom Francúzsku
 - 3.5. Vedenie Trino Vercellese (IT) – Lacchiarella (IT)
 - 3.6. Vedenie Turbigo (IT) – Rho (IT) – Bovisio (IT)
 - 3.7. Vedenie Voghera (IT) – La Casella (IT)
 - 3.8. Vedenie S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)
 - 3.9. Vedenie Venezia Nord (IT) – Cordignano (IT)
 - 3.10. Vedenie Redipuglia (IT) – Udine Ovest (IT)
 - 3.11. Nové spojenia na talianskej osi východ – západ
 - 3.12. Vedenie Tavaruzze (IT) – Casallina (IT)
 - 3.13. Vedenie Tavaruzze (IT) – S. Barbara (IT)
 - 3.14. Vedenie Rizziconi (IT) – Feroletto (IT) – Laino (IT)
 - 3.15. Nové spojenia na talianskej osi sever – juh
 - 3.16. Úpravy siete umožňujúce pripojenie obnoviteľných zdrojov energie v Taliansku
 - 3.17. Nové pripojenia veternej energie v Taliansku
 - 3.18. Nové spojenia na severnej osi Španielska
 - 3.19. Nové spojenia na stredomorskej osi Španielska
 - 3.20. Nové spojenia na osi Galícia (ES) – Centro (ES)
 - 3.21. Nové spojenia na osi Centro (ES) – Aragónsko (ES)
 - 3.22. Nové spojenia na osi Aragónsko (ES) – Levante (ES)
 - 3.23. Nové spojenia na španielskej osi juh – stred (ES)
 - 3.24. Nové spojenia na španielskej osi východ – stred (ES)

- 3.25. Nové spojenia v Andalúzii (ES)
- 3.26. Vedenie Pedralva (PT) – Riba d'Ave (PT) a zariadenia Pedralva
- 3.27. Vedenie Recarei (PT) – Valdigem (PT)
- 3.28. Vedenie Picote (PT) – Pocinho (PT) (modernizácia)
- 3.29. Úprava súčasného vedenia Pego (PT) – Cedillo (ES)/Falagueira (PT) a zariadení Falagueira
- 3.30. Vedenie Pego (PT) – Batalha (PT) a zariadenia Batalha
- 3.31. Vedenie Sines (PT) – Ferreira do Alentejo (PT) I (modernizácia)
- 3.32. Nové pripojenia veternej energie v Portugalsku
- 3.33. Vedenia Pereiros (PT) – Zêzere (PT) – Santarém (PT) a zariadenia Zêzere
- 3.34. Vedenia Batalha (PT) – Rio Maior (PT) I a II (modernizácia)
- 3.35. Vedenie Carrapatelo (PT) – Mourisca (PT) (modernizácia)
- 3.36. Vedenie Valdigem (PT) – Viseu (PT) – Anadia (PT)
- 3.37. Odklonenie súčasného vedenia Rio Maior (PT) – Palmela (PT) do Ribatejo (PT) a zariadenia Ribatejo
- 3.38. Rozvodne a spájacie vedenia Solún (EL), Lamia (EL) a Patras (EL)
- 3.39. Pripojenia regiónov Evia (EL), Lakonia (EL) a Trácia (EL)
- 3.40. Posilnenie existujúcich spojení okrajových regiónov gréckej pevniny
- 3.41. Vedenie Tynagh (IE) – Cashla (IE)
- 3.42. Vedenie Flagford (IE) – East Sligo (IE)
- 3.43. Spojenia na severovýchode a západe Španielska, najmä na pripojenie ku kapacitám výroby veternej energie v sieti
- 3.44. Spojenia v Baskicku (ES), Aragónsku (ES) a Navarre (ES)
- 3.45. Spojenia v Galícii (ES)
- 3.46. Spojenia v strednom Švédsku
- 3.47. Spojenia v južnom Švédsku
- 3.48. Vedenie Hamburg (DE) – región Schwerin (DE)
- 3.49. Vedenie región Halle/Saale (DE) – región Schweinfurt (DE)
- 3.50. Nové pripojenia veternej energie mimo pobrežia a na pobreží v Nemecku
- 3.51. Modernizácia 380 kV siete v Nemecku na účely pripojenia mimopobrežných veterných mlynov
- 3.52. Spojenia v Severnom Írsku v nadväznosti na prepojenia s Írskom
- 3.53. Spojenia na severozápade Spojeného kráľovstva
- 3.54. Spojenia v Škótsku a Anglicku na účely rozsiahlejšieho využívania obnoviteľných zdrojov pri výrobe elektriny
- 3.55. Nové pripojenia mimopobrežnej veternej energie v Belgicku vrátane modernizácie 380 kV siete
- 3.56. Rozvodňa Borssele (NL)
- 3.57. Aktivácia zariadenia na kompenzáciu jalového výkonu (NL)
- 3.58. Inštalácia posunovačov fázy a/alebo kondenzátorových batérií v Belgicku
- 3.59. Modernizácia 380 kV siete v Belgicku v záujme zvýšenia vstupnej kapacity
- 3.60. Vedenie St. Peter (AT) – Tauern (AT)
- 3.61. Vedenie Süd-Burgenland (AT) – Kainachtal (AT)
- 3.62. Dunowo (PL) – Żydowo (PL) – Krzewina (PL) – Plewiska (PL)

- 3.63. Pątnów (PL) – Grudziądz (PL)
- 3.64. Ostrów (PL) – Plewiska (PL)
- 3.65. Ostrów (PL) – Trębaczew (Rogowiec) (PL)
- 3.66. Plewiska (PL) – Pątnów (PL)
- 3.67. Tarnów (PL) – Krosno (PL)
- 3.68. Elk (PL) – Olsztyn Matki (PL)
- 3.69. Elk (PL) – Narew (PL)
- 3.70. Mikułowa (PL) – Świebodzice – Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71. Pątnów (PL) – Sochaczew (PL) – Warszawa (PL)
- 3.72. Krsko (SI) – Beričevo (SI)
- 3.73. Modernizácia slovinského prenosového systému z 220 kV na 400 kV
- 3.74. Medzibrod (SK) – Liptovská Mara (SK)
- 3.75. Lemešany (SK) – Moldava (SK)
- 3.76. Lemešany (SK) – Velké Kapušany (SK)
- 3.77. Gabčíkovo (SK) – Velký Ďur (SK)
- 3.78. Spojenia v severnom Švédsku
- 3.79. Prevod dodávok pre Saaremaa (EE) na 110 kV
- 3.80. Zlepšenie dodávok energie pre Tartu (EE)
- 3.81. Renovácia rozvodne Eesti (EE) (330 kV)
- 3.82. Renovácia rozvodní Kiisa (EE), Püssi (EE) a Viljandi (EE) (110 kV)
- 3.83. Nošovice (CZ) – Prosenice (CZ): prebudovanie 400 kV jednoduchého vedenia na 400 kV dvojokruhové vedenie
- 3.84. Krasíkov (CZ) – Horní Životice (CZ): nové 400 kV jednoduché vedenie
- 3.85. Nové pripojenia veternej energie na Malte (MT)

- 4. *Rozvoj elektrických spojení s nečlenskými štáty*
- 4.1. Nové prepojenie Taliansko – Švajčiarsko
- 4.2. Vedenie Philippi (EL) – Maritsa 3 (Bulharsko)
- 4.3. Vedenie Amintaio (EL) – Bitola (Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko)
- 4.4. Vedenie Kardia (EL) – Elbasan (Albánsko)
- 4.5. Vedenie Elbasan (Albánsko) – Podgorica (Čierna Hora)
- 4.6. Rozvodňa Mostar (Bosna a Hercegovina) a spájacie vedenia
- 4.7. Rozvodňa Ernestinovo (Chorvátsko) a spájacie vedenia
- 4.8. Nové spojenia medzi Gréckom a Albánskom, Bulharskom a Bývalou juhoslovanskou republikou Macedónsko
- 4.9. Vedenie Philippi (EL) – Hamidabad (TR)
- 4.10. Podmorský kábel medzi severovýchodným/východným Anglickom a južným Nórskom
- 4.11. Spojenie Eemshaven (NL) – Feda (NO)
- 4.12. Podmorský kábel medzi južným Španielskom a Marokom (posilnenie existujúceho spojenia)
- 4.13. Spojenia pre baltský elektrický okruh: Nemecko – Poľsko – Rusko – Estónsko – Lotyšsko – Litva – Švédsko – Fínsko – Dánsko – Bielorusko
- 4.14. Spojenia južné Fínsko – Rusko

- 4.15. Nové spojenia medzi severným Švédskom a severným Nórskom
- 4.16. Nové spojenia medzi stredným Švédskom a stredným Nórskom
- 4.17. Vedenie Borgvik (SE) – Hoesle (NO) – región Oslo (NO)
- 4.18. Nové spojenia medzi systémom UCTE/CENTREL a balkánskymi krajinami
- 4.19. Spojenia a rozhranie medzi systémom UCTE a Bieloruskom, Ruskom a Ukrajinou vrátane premiestnenia transformačných staníc HVDC, ktoré boli predtým prevádzkované medzi Rakúskom a Maďarskom, Rakúskom a Českou republikou a medzi Nemeckom a Českou republikou
- 4.20. Spojenia v čiernomorskom elektrickom okruhu: Rusko – Ukrajina – Rumunsko – Bulharsko – Turecko – Gruzínsko
- 4.21. Nové spojenia v oblasti Čierneho mora v záujme vzájomnej prevádzkyschopnosti systému UCTE so sieťami v zúčastnených krajinách
- 4.22. Nové spojenia v stredomorskom elektrickom okruhu: Francúzsko – Španielsko – Maroko – Alžírsko – Tunisko – Líbya – Egypt – krajiny Blízkeho východu – Turecko – Grécko – Taliansko
- 4.23. Podmorský kábel medzi južným Španielskom a severozápadným Alžírskom
- 4.24. Podmorský kábel medzi Talianskom a severnou Afrikou (Alžírsko, Tunisko, Líbya)
- 4.25. Elektrické spojenie medzi Tuniskom a Talianskom
- 4.26. Nové spojenia v regióne/oblasti Barentsovho mora
- 4.27. Modernizácia spojení medzi Dánskom a Nórskom
- 4.28. Obermoorweiler (DE) – Meiningen (AT) – Bonaduz (CH): ďalšie zvýšenie kapacity
- 4.29. Békéscsaba (HU) – Oradea (RO)
- 4.30. Pécs (HU) – Sombor (Srbsko)
- 4.31. Pécs (HU) – Ernestinovo (HR)
- 4.32. Velké Kapušany (SK) – ukrajinská hranica
- 4.33. Andrall (ES) – Encamp (AD): zvýšenie kapacity na 220 kV
- 4.34. Španielsko – Andorra – Francúzsko: modernizácia spojení
- 5. Činnosti v záujme zlepšenia fungovania prepojených elektrických sietí v rámci vnútorného trhu (zatiaľ nie je vymedzená žiadna špecifikácia)

PLYNÁRENSKÉ SIETE

- 6. *Zavádzanie zemného plynu do nových regiónov*
- 6.1. Rozvoj plynárenskej siete z Belfastu smerom k severozápadnému regiónu Severného Írska (UK) a prípadne aj na západné pobrežie Írska
- 6.2. LNG v Santa Cruz de Tenerife, Kanárske ostrovy (ES)
- 6.3. LNG v Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4. LNG na Madeire (PT)
- 6.5. Rozvoj plynárenskej siete vo Švédsku
- 6.6. Spojenie medzi Baleármi (ES) a španielskou pevninou
- 6.7. Vysokotlaková vetva do Trácie (EL)
- 6.8. Vysokotlaková vetva do Korintu (EL)
- 6.9. Vysokotlaková vetva do severozápadného Grécka (EL)
- 6.10. Spojenie ostrovov Lolland (DK) a Falster (DK)
- 6.11. LNG na ostrove Cyprus, energetické centrum Vasilikos

- 6.12. Spojenie medzi výrobňou LNG Vasilikos (CY) a elektrárnou Moni (CY)
- 6.13. LNG na ostrove Kréta (EL)
- 6.14. Vysokotlaková vetva do Patrasu (EL)
- 6.15. LNG na Malte
- 7. *Rozvoj plynárenských spojení v záujme uspokojenia potrieb vnútorného trhu alebo posilnenia bezpečnosti dodávok vrátane spojenia samostatných sietí zemného plynu*
 - 7.1. Prídavný prepojujaci plynovod medzi Írskom a Škótskom
 - 7.2. Prepojenie sever – juh vrátane plynovodu Dublin – Belfast
 - 7.3. Kompresorová stanica na plynovode Lacq (FR) – Calahorra (ES)
 - 7.4. Plynovod Lussagnet (FR) – Bilbao (ES)
 - 7.5. Plynovod Perpignan (FR) – Barcelona (ES)
 - 7.6. Zvýšenie prepravnej kapacity plynovodov zásobujúcich Portugalsko cez južné Španielsko a Galíciu a Astúriu cez Portugalsko
 - 7.7. Plynovod Puchkirchen (AT) – Burghausen (DE)
 - 7.8. Plynovod Andorf (AT) – Simbach (DE)
 - 7.9. Plynovod Wiener Neustadt (AT) – Sopron (HU)
 - 7.10. Plynovod Bad Leonfelden (AT) – Linz (AT)
 - 7.11. Plynovod severozápadné Grécko – Elbasan (AL)
 - 7.12. Prepojujaci plynovod Grécko – Taliansko
 - 7.13. Kompresorová stanica na hlavnom plynovode v Grécku
 - 7.14. Spojenie medzi sieťami v Rakúsku a Českej republike
 - 7.15. Koridor na prepravu plynu v juhovýchodnej Európe cez Grécko, Bývalú juhoslovanskú republiku Macedónsko, Srbsko, Čiernu Horu, Bosnu a Hercegovinu, Chorvátsko, Slovinsko a Rakúsko
 - 7.16. Koridor na prepravu plynu medzi Rakúskom a Tureckom cez Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko
 - 7.17. Prepojujacie plynovody medzi Spojeným kráľovstvom, Holandskom a Nemeckom spájajúce hlavné zdroje a trhy severozápadnej Európy
 - 7.18. Spojenie medzi severovýchodným Nemeckom (oblasť Berlín) a severozápadným Poľskom (oblasť Szczecin) s vetvou zo Schmöllnu do Lubminu (DE, oblasť Greifswald)
 - 7.19. Plynovod Cieszyn (PL) – Ostrava (CZ)
 - 7.20. Görlitz (DE) – Zgorzelec (PL): rozšírenie a prepojenie sietí zemného plynu
 - 7.21. Rozšírenie Bernau (DE) – Szczecin (PL)
 - 7.22. Spojenie medzi mimopobrežnými zariadeniami v Severnom mori alebo medzi dánskymi mimopobrežnými zariadeniami a pobrežnými zariadeniami Spojeného kráľovstva
 - 7.23. Posilnenie prepravnej kapacity medzi Francúzskom a Talianskom
 - 7.24. Baltské plynárenské prepojenie medzi Dánskom – Nemeckom – Švédskom
 - 7.25. Miešacia stanica Winksele (BE) na osi sever – juh
 - 7.26. Zvýšenie kapacity Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE)
 - 7.27. Zvýšenie kapacity pozdĺž osi sever – západ: Zelzate (BE) – Zeebrugge (BE)
 - 7.28. Vybudovanie plynovodu spájajúceho Dánsko a Holandsko a pripájajúceho existujúce výrobné zariadenia v Severnom mori

8. *Rozvoj kapacít na prijímanie LNG a skladovanie zemného plynu*
- 8.1. LNG v Le Verdon-sur-mer (FR, nový terminál) a plynovod do zásobníka Lussagnet (FR)
- 8.2. LNG vo Fos-sur-mer (FR)
- 8.3. LNG v Huelva (ES), rozšírenie existujúceho terminálu
- 8.4. LNG v Cartagene (ES), rozšírenie existujúceho terminálu
- 8.5. LNG v Galícii (ES), nový terminál
- 8.6. LNG v Bilbao (ES), nový terminál
- 8.7. LNG v regióne Valencia (ES), nový terminál
- 8.8. LNG v Barcelone (ES), rozšírenie existujúceho terminálu
- 8.9. LNG v Sines (PT), nový terminál
- 8.10. LNG v Revithoussa (EL), rozšírenie existujúceho terminálu
- 8.11. LNG na severnom pobreží Jadranského mora (IT)
- 8.12. LNG mimo severného pobrežia Jadranského mora (IT)
- 8.13. LNG na južnom pobreží Jadranského mora (IT)
- 8.14. LNG na pobreží Iónskeho mora (IT)
- 8.15. LNG na pobreží Tyrhenského mora (IT)
- 8.16. LNG na pobreží Ligúrskeho mora (IT)
- 8.17. LNG v Zeebrugge (BE, druhá fáza rozšírenia kapacity)
- 8.18. LNG na Isle of Grain, Kent (UK)
- 8.19. Výstavba druhého terminálu LNG na gréckej pevnine
- 8.20. Rozvoj podzemných zásobníkov plynu v Írsku
- 8.21. Zásobník v južnej Kavale (EL), úprava vyťaženého mimopobrežného plynového poľa
- 8.22. Zásobník v Lussagnet (FR), rozšírenie existujúcej lokality
- 8.23. Zásobník v Pecorade (FR), úprava vyťaženého ropného poľa
- 8.24. Zásobník v regióne Alsasko (FR), rozširovanie solných dutín
- 8.25. Zásobník v regióne Centre (FR), vzostup hladiny vody
- 8.26. Zásobník na osi sever – juh v Španielsku (nové lokality) v Kantábrii, Aragónsku, Kastílii – León, Kastílii – La Mancha a Andalúzii
- 8.27. Zásobník na stredomorskej osi v Španielsku (nové lokality) v Katalánsku, Valencii a Murcii
- 8.28. Zásobník v Carriço (PT), nová lokalita
- 8.29. Zásobník v Loenhoute (BE), rozšírenie existujúcej lokality
- 8.30. Zásobník v Stenlille (DK) a Lille Torup (DK), rozšírenie existujúcej lokality
- 8.31. Zásobník v Tøndere (DK), nová lokalita
- 8.32. Zásobník v Puchkirchene (AT), rozšírenie existujúcej lokality vrátane plynovodu k systému Penta West pri Andorfe (AT)
- 8.33. Zásobník v Baumgartene (AT), nová lokalita
- 8.34. Zásobník v Haidachu (AT), nová lokalita vrátane plynovodu do európskej plynárenskej siete
- 8.35. Rozvoj podzemných zásobníkov plynu v Taliansku

- 8.36. Zásobník vo Wierzychowiciach (PL), rozšírenie existujúcej lokality
- 8.37. Zásobník v Kossakowe (PL), rozvoj podzemného zásobníka
- 8.38. Plynovod Malta (MT) – Sicília (IT)
- 8.39. Zásobník v Litve (nová lokalita)
9. Rozvoj prepravnej kapacity plynu (dodávkové plynovody)
- 9.1. Vytvorenie a rozvoj spojení v severskej plynárenskej sieti: Nórsko – Dánsko – Nemecko – Švédsko – Fínsko – Rusko – pobaltské štáty – Poľsko
- 9.2. Stredný severský plynovod: Nórsko, Švédsko, Fínsko
- 9.3. Severoeurópsky plynovod: Rusko, Baltské more, Nemecko
- 9.4. Plynovod z Ruska do Nemecka cez Lotyšsko, Litvu a Poľsko vrátane rozvoja podzemných zásobníkov plynu v Lotyšsku (projekt „Amber“)
- 9.5. Plynovod Fínsko – Estónsko
- 9.6. Nové plynovody z Alžírsku do Španielska a Francúzska a zodpovedajúci nárast kapacity vnútorných sietí v týchto krajinách
- 9.7. Zvýšenie prepravnej kapacity plynovodu Alžírsko – Maroko – Španielsko (až po Córdobu)
- 9.8. Plynovod Córdoba (ES) – Ciudad Real (ES)
- 9.9. Plynovod Ciudad Real (ES) – Madrid (ES)
- 9.10. Plynovod Ciudad Real (ES) – pobrežie Stredozemného mora (ES)
- 9.11. Vetvy v Kastílii – La Mancha (ES)
- 9.12. Rozšírenie na severozápad Španielska
- 9.13. Podmorský plynovod Alžírsko – Španielsko a plynovody na pripojenie k Francúzsku
- 9.14. Zvýšenie prepravnej kapacity z ruských zdrojov do Európskej únie cez Ukrajinu, Slovensko a Českú republiku
- 9.15. Zvýšenie prepravnej kapacity z ruských zdrojov do Európskej únie cez Bielorusko a Poľsko
- 9.16. Plynovod na zemný plyn Jamal – Európa II
- 9.17. Plynovod Yagal juh (medzi plynovodom STEGAL vedúcim do trojuholníka DE, FR, CH)
- 9.18. Plynovod SUDAL východ (medzi plynovodom MIDAL pri Heppenheimu k pripojeniu Burghausen s plynovodom PENTA v Rakúsku)
- 9.19. Zvýšenie prepravnej kapacity plynovodu STEGAL na prepravu dodatočného plynu z hranice medzi Českou republikou a Nemeckom a z hranice medzi Poľskom a Nemeckom cez Nemecko do ostatných členských štátov
- 9.20. Plynovod z líbyjských zdrojov do Talianska
- 9.21. Plynovod zo zdrojov v krajinách v oblasti Kaspického mora do Európskej únie
- 9.22. Plynovod Grécko – Turecko
- 9.23. Zvýšenie prepravnej kapacity z ruských zdrojov do Grécka a ostatných balkánskych krajín cez Ukrajinu, Moldavsko, Rumunsko a Bulharsko
- 9.24. Plynovod St. Zagora (BG) – Ihtiman (BG)
- 9.25. Transjadranský plynovod – plynovod na prepravu zemného plynu dovezeného z oblasti Kaspického mora, Ruska alebo Stredného východu, ktorý spája Taliansko a energetické trhy v juhovýchodnej Európe
- 9.26. Spojovacie plynovody medzi nemeckou, českou, rakúskou a talianskou plynárenskou sieťou
- 9.27. Plynovod z ruských zdrojov do Talianska cez Ukrajinu, Slovensko, Maďarsko a Slovinsko

- 9.28. Zvýšenie prepravnej kapacity plynovodu TENP vedúceho z Holandska cez Nemecko do Talianska
 - 9.29. Plynovod Taisnières (FR) – Oltingue (CH)
 - 9.30. Plynovod z Dánska do Poľska, eventuálne cez Švédsko
 - 9.31. Plynovod Nybro (DK) – Dragør (DK) vrátane pripojovacieho plynovodu do zásobníka v Stenlille (DK)
 - 9.32. Plynárenská sieť zo zdrojov v Barentsovom mori do Európskej únie cez Švédsko a Fínsko
 - 9.33. Plynovod z poľa Corrib (IE), mimo pobrežia
 - 9.34. Plynovod z alžírskych zdrojov do Talianska cez Sardíniu s vetvou na Korziku
 - 9.35. Plynovod zo zdrojov na Strednom východe do Európskej únie
 - 9.36. Plynovod z Nórska do Spojeného kráľovstva
 - 9.37. Spojenie Pécs (HU) – Chorvátsko
 - 9.38. Spojenie Szeged (HU) – Oradea (RO)
 - 9.39. Spojenie Vecsés (HU) – Slovensko
 - 9.40. Zvýšenie kapacity Beregdaróc (HU) – Ukrajina
 10. Činnosti v záujme zlepšenia fungovania prepojených plynárenských sietí v rámci vnútorného trhu
(zatiaľ nie je určená žiadna špecifikácia)
-

II.

(Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné)

RADA

ROZHODNUTIE RADY

z 24. júla 2006

o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

(2006/616/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 179 a 181a v spojení s prvým pododsekom jej článku 300 ods. 2 a prvým pododsekom jej článku 300 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Komisia so súhlasom Rady prerokovala v mene Spoločenstva aspekty protokolu, ktoré patria do právomoci Spoločenstva.

(2) Rada poverila Komisiu, aby prerokovala prístupenie Spoločenstva k dotknutej medzinárodnej dohode.

(3) Rokovania sa skončili úspešne a výslednú listinu podpísalo Spoločenstvo 12. decembra 2000 v súlade s rozhodnutím Rady 2001/87/ES z 8. decembra 2000 ⁽²⁾.

(4) Niektoré členské štáty sú zmluvnými stranami protokolu, zatiaľ čo v ostatných členských štátoch prebieha ratifikácia.

(5) Rozhodnutím Rady 2004/579/ES z 29. apríla 2004 ⁽³⁾ sa v mene Spoločenstva schválilo uzavretie dohovoru, čo je podmienkou toho, aby sa Spoločenstvo stalo zmluvnou stranou protokolu podľa článku 37 ods. 2 dohovoru.

(6) Ostatné podmienky, ktoré dovoľujú Spoločenstvu uložiť listinu o schválení podľa článku 36 ods. 3 dohovoru a článku 21 ods. 3 protokolu, boli splnené.

(7) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a zmluvy, uzavretie protokolu by sa schválilo v mene Spoločenstva.

(8) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV zmluvy, uzavretie protokolu by sa malo schváliť v mene Spoločenstva prostredníctvom samostatného rozhodnutia Rady ⁽⁴⁾.

(9) Spoločenstvo by malo pri uložení listiny o schválení zároveň uložiť vyhlásenie o rozsahu právomoci Spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje protokol v článku 21 ods. 3 protokolu proti pašovaniu migrantov,

⁽¹⁾ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Pozri stranu 34 tohto úradného vestníka.

ROZHODLA TAKTO:

Článok 3

Článok 1

Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ako je stanovené v prílohe I, sa týmto schvaľuje v mene Európskeho spoločenstva.

Listina Spoločenstva o formálnom potvrdení obsahuje vyhlásenie o právomoci podľa článku 21 ods. 3 protokolu, ako je stanovené v prílohe II.

Článok 2

Toto rozhodnutie sa uplatňuje, ak ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a zmluvy.

Predseda Rady sa poveruje určiť osobu splnomocnenú uložiť listinu o formálnom potvrdení s cieľom zaviazat' Spoločenstvo.

Toto rozhodnutie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 24. júla 2006

Za Radu

predseda

K. RAJAMÄKI

PRÍLOHA I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;
- (b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:
 - (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.
2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.
6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border

control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.
2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:
 - (a) improving the security and quality of travel documents;
 - (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PRÍLOHA II

Vyhlásenie týkajúce sa právomoci Európskeho spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu

Článok 21 ods. 3 protokolu stanovuje, že listina o pristúpení organizácie pre regionálnu hospodársku integráciu obsahuje vyhlásenie, ktoré určuje záležitosti upravené v protokole, v súvislosti s ktorým členské štáty organizácie, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, preniesli na túto organizáciu právomoc.

Vzhľadom na právomoci prenesené na Európske spoločenstvo sa Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky vzťahuje na územia, kde sa uplatňuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a za podmienok stanovených v danej zmluve, najmä v jej článku 299 a protokoloch k nej pripojených.

Toto vyhlásenie sa nedotýka postavenia Spojeného kráľovstva a Írska podľa protokolu, ktorým sa integruje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a podľa protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva.

Na základe protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, nie je rovnako týmto vyhlásením dotknuté postavenie Dánska.

Podľa článku 299 sa toto vyhlásenie takisto nevzťahuje ani na územia členských štátov, kde sa neuplatňuje uvedená zmluva, a nie sú ním dotknuté tie právne akty alebo postavenia, ktoré môžu príslušné členské štáty prijať podľa protokolu v mene a záujme týchto území. V súlade s uvedeným ustanovením sa v tomto vyhlásení vymedzuje právomoc týkajúca sa záležitostí upravených protokolom, ktorú podľa zmlúv preniesli členské štáty na Spoločenstvo. Rozsah a výkon takejto právomoci Spoločenstva sú prirodzene predmetom neustáleho vývoja, keďže Spoločenstvo následne prijme príslušné pravidlá a právne predpisy, a Spoločenstvo toto vyhlásenie podľa potreby doplní alebo zmení a doplní v súlade s článkom 21 ods. 3 protokolu.

Spoločenstvo poukazuje na to, že má právomoc s ohľadom na prekračovanie vonkajších hraníc členských štátov, stanovovanie noriem a postupov pri vykonávaní kontrol osôb na týchto hraniciach a pravidiel udeľovania víz na plánovaný pobyt nie dlhší ako tri mesiace. Spoločenstvo je takisto oprávnené prijímať opatrenia v oblasti prístahovaleckej politiky v súvislosti s podmienkami vstupu a pobytu a opatrenia zamerané na boj proti nelegálnemu prístahovalectvu a nelegálnemu pobytu vrátane repatriácie osôb, ktoré sa na území členského štátu zdržiavajú neoprávnene. Okrem toho môže Spoločenstvo prijať opatrenia na zaistenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi členských štátov, ako aj medzi týmito orgánmi a Komisiou v uvedených oblastiach. V týchto oblastiach Spoločenstvo prijalo pravidlá a právne predpisy, z tohto dôvodu je výhradne na Spoločenstve, aby tam, kde tak urobilo, vstupovalo do externých záväzkov s tretími štátmi alebo príslušnými medzinárodnými organizáciami.

Politika Spoločenstva v oblasti rozvojovej spolupráce navyše dopĺňa politiky uskutočňované členskými štátmi a zahŕňa ustanovenia zamerané na prevenciu a boj proti pašovaniu migrantov.

ROZHODNUTIE RADY

z 24. júla 2006

o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

(2006/617/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 2, článok 63 ods. 3 a článok 66 v spojení s prvým pododsekom jej článku 300 ods. 2 a prvým pododsekom jej článku 300 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Komisia so súhlasom Rady prerokovala v mene Spoločenstva aspekty protokolu, ktoré patria do právomoci Spoločenstva.
- (2) Rada poverila Komisiu, aby prerokovala prístupenie Spoločenstva k dotknutej medzinárodnej dohode.
- (3) Rokovania sa skončili úspešne a výslednú listinu podpísalo Spoločenstvo 12. decembra 2000 v súlade s rozhodnutím Rady 2001/87/ES z 8. decembra 2000 ⁽²⁾.
- (4) Niektoré členské štáty sú zmluvnými stranami protokolu, zatiaľ čo v ostatných členských štátoch prebieha ratifikácia.
- (5) Toto rozhodnutie sa nedotýka postavenia Spojeného kráľovstva a Írska podľa protokolu, ktorým sa integruje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a podľa protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, z toho dôvodu Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú viazané týmto rozhodnutím, pokiaľ ide o výkon vonkajšej právomoci Spoločenstva v oblastiach, v ktorých Spojené kráľovstvo a/alebo Írsko nezaväzujú ich vnútroštátne právne predpisy.
- (6) Na základe protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, nie je týmto rozhodnutím dotknuté postavenie Dánska, preto sa Dánsko na jeho prijatí nezúčastní a nie je ním viazané.

- (7) Rozhodnutím Rady 2004/579/ES z 29. apríla 2004 ⁽³⁾ sa v mene Spoločenstva schválilo uzavretie dohovoru, čo je podmienkou toho, aby sa Spoločenstvo stalo zmluvnou stranou protokolu podľa článku 37 ods. 2 dohovoru.
- (8) Ostatné podmienky, ktoré dovoľujú Spoločenstvu uložiť listinu o schválení podľa článku 36 ods. 3 dohovoru a článku 21 ods. 3 protokolu, boli splnené.
- (9) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV zmluvy, uzavretie protokolu by sa malo schváliť v mene Spoločenstva.
- (10) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a zmluvy, uzavretie protokolu by sa malo schváliť v mene Spoločenstva prostredníctvom samostatného rozhodnutia Rady ⁽⁴⁾.
- (11) Spoločenstvo by malo pri uložení listiny o schválení zároveň uložiť vyhlásenie o rozsahu právomoci Spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje protokol v článku 21 ods. 3 protokolu proti pašovaniu migrantov,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ako je stanovené v prílohe I, sa týmto schvaľuje v mene Európskeho spoločenstva.

Listina Spoločenstva o formálnom potvrdení obsahuje vyhlásenie o právomoci podľa článku 21 ods. 3 protokolu, ako je stanovené v prílohe II.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Pozri stranu 24 tohto úradného vestníka.

Článok 2

Toto rozhodnutie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto rozhodnutie sa uplatňuje, ak ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV zmluvy.

V Bruseli 24. júla 2006

Článok 3

Predseda Rady sa poveruje určiť osobu splnomocnenú uložiť listinu o formálnom potvrdení s cieľom zaviazat' Spoločenstvo.

Za Radu
predseda
K. RAJAMÄKI

PRÍLOHA I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;
- (b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:
 - (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

(a) to board the vessel;

(b) to search the vessel; and

(c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border

control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.

2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

- (a) improving the security and quality of travel documents;
- (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PRÍLOHA II

Vyhlásenie týkajúce sa právomoci Európskeho spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu

Článok 21 ods. 3 protokolu stanovuje, že listina o pristúpení organizácie pre regionálnu hospodársku integráciu obsahuje vyhlásenie, ktoré určuje záležitosti upravené v protokole, v súvislosti s ktorým členské štáty organizácie, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, preniesli na túto organizáciu právomoc.

Vzhľadom na právomoci prenesené na Európske spoločenstvo sa Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky vzťahuje na územia, kde sa uplatňuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a za podmienok stanovených v danej zmluve, najmä v jej článku 299 a protokoloch k nej pripojených.

Toto vyhlásenie sa nedotýka postavenia Spojeného kráľovstva a Írska podľa protokolu, ktorým sa integruje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a podľa protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva.

Na základe protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, nie je rovnako týmto vyhlásením dotknuté postavenie Dánska.

Podľa článku 299 sa toto vyhlásenie takisto nevzťahuje ani na územia členských štátov, kde sa neuplatňuje uvedená zmluva, a nie sú ním dotknuté tie právne akty alebo postavenia, ktoré môžu príslušné členské štáty prijať podľa protokolu v mene a záujme týchto území. V súlade s uvedeným ustanovením sa v tomto vyhlásení vymedzuje právomoc týkajúca sa záležitostí upravených protokolom, ktorú podľa zmlúv preniesli členské štáty na Spoločenstvo. Rozsah a výkon takejto právomoci Spoločenstva sú prirodzene predmetom neustáleho vývoja, keďže Spoločenstvo následne prijme príslušné pravidlá a právne predpisy a Spoločenstvo toto vyhlásenie podľa potreby doplní alebo zmení a doplní v súlade s článkom 21 ods. 3 protokolu.

Spoločenstvo poukazuje na to, že má právomoc s ohľadom na prekračovanie vonkajších hraníc členských štátov, stanovovanie noriem a postupov pri vykonávaní kontrol osôb na týchto hraniciach a pravidiel udeľovania víz na plánovaný pobyt nie dlhší ako tri mesiace. Spoločenstvo je takisto oprávnené prijímať opatrenia v oblasti prístahovaleckej politiky v súvislosti s podmienkami vstupu a pobytu a opatrenia zamerané na boj proti nelegálnemu prístahovalectvu a nelegálnemu pobytu vrátane repatriácie osôb, ktoré sa na území členského štátu zdržiavajú neoprávnene. Okrem toho môže Spoločenstvo prijať opatrenia na zaistenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi členských štátov, ako aj medzi týmito orgánmi a Komisiou v uvedených oblastiach. V týchto oblastiach Spoločenstvo prijalo pravidlá a právne predpisy, z tohto dôvodu je výhradne na Spoločenstve, aby tam, kde tak urobilo, vstupovalo do externých záväzkov s tretími štátmi alebo príslušnými medzinárodnými organizáciami.

Politika Spoločenstva v oblasti rozvojovej spolupráce navyše dopĺňa politiky uskutočňované členskými štátmi a zahŕňa ustanovenia zamerané na prevenciu a boj proti pašovaniu migrantov.

ROZHODNUTIE RADY

z 24. júla 2006

o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

(2006/618/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 179 a 181a v spojení s prvým pododsekom jej článku 300 ods. 2 a prvým pododsekom jej článku 300 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Komisia so súhlasom Rady prerokovala v mene Spoločenstva aspekty protokolu, ktoré patria do právomoci Spoločenstva.
- (2) Rada poverila Komisiu, aby prerokovala pristúpenie Spoločenstva k dotknutej medzinárodnej dohode.
- (3) Rokovania sa skončili úspešne a výslednú listinu podpísalo Spoločenstvo 12. decembra 2000 v súlade s rozhodnutím Rady 2001/87/ES z 8. decembra 2000 ⁽²⁾.
- (4) Niektoré členské štáty sú zmluvnými stranami protokolu, zatiaľ čo v ostatných členských štátoch prebieha ratifikácia.
- (5) Rozhodnutím Rady 2004/579/ES z 29. apríla 2004 ⁽³⁾ sa v mene Spoločenstva schválilo uzavretie dohovoru, čo je podmienkou toho, aby sa Spoločenstvo stalo zmluvnou stranou protokolu podľa článku 37 ods. 2 dohovoru.
- (6) Ostatné podmienky, ktoré dovoľujú Spoločenstvu uložiť listinu o schválení podľa článku 36 ods. 3 dohovoru a článku 16 ods. 3 protokolu, boli splnené.
- (7) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a zmluvy, uzavretie protokolu by sa schválilo v mene Spoločenstva.
- (8) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV zmluvy, uzavretie protokolu by sa malo schváliť v mene Spoločenstva prostredníctvom samostatného rozhodnutia Rady ⁽⁴⁾.

- (9) Spoločenstvo by malo pri uložení listiny o schválení zároveň uložiť vyhlásenie o rozsahu právomoci Spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje protokol v článku 16 ods. 3 protokolu o obchodovaní s ľuďmi,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ako je stanovené v prílohe I, sa týmto schvaľuje v mene Európskeho spoločenstva.

Listina Spoločenstva o formálnom potvrdení obsahuje vyhlásenie o právomoci podľa článku 16 ods. 3 protokolu, ako je stanovené v prílohe II.

Článok 2

Toto rozhodnutie sa uplatňuje, pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a zmluvy.

Článok 3

Predseda Rady sa poveruje určiť osobu splnomocnenú uložiť listinu o formálnom potvrdení s cieľom zaviazat' Spoločenstvo.

Toto rozhodnutie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 24. júla 2006

Za Radu

predseda

K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Pozri stranu 51 tohto úradného vestníka.

PRÍLOHA I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

*Article 4***Scope of application**

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

*Article 5***Criminalisation**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS*Article 6***Assistance to and protection of victims of trafficking in persons**

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

*Article 7***Status of victims of trafficking in persons in receiving States**

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

*Article 8***Repatriation of victims of trafficking in persons**

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention⁽¹⁾ and the 1967 Protocol⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PRÍLOHA II

Vyhlásenie týkajúce sa právomoci Európskeho spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu

Článok 16 ods. 3 Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, stanovuje, že listina o ratifikácii, akceptácii alebo schválení organizácie pre regionálnu hospodársku integráciu obsahuje vyhlásenie, ktoré určuje záležitosti upravené v protokole, v súvislosti s ktorým členské štáty organizácie, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, preniesli na túto organizáciu právomoc.

Vzhľadom na právomoci prenesené na Európske spoločenstvo sa Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, vzťahuje na územia, kde sa uplatňuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a za podmienok stanovených v danej zmluve, najmä v jej článku 299 a protokoloch k nej pripojených.

Toto vyhlásenie sa nedotýka postavenia Spojeného kráľovstva a Írska podľa protokolu, ktorým sa integruje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a podľa protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva.

Na základe protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, nie je rovnako týmto vyhlásením dotknuté postavenie Dánska.

Podľa článku 299 sa toto vyhlásenie takisto nevzťahuje ani na územia členských štátov, kde sa neuplatňuje uvedená zmluva, a nie sú ním dotknuté tie právne akty alebo postavenia, ktoré môžu príslušné členské štáty prijať podľa protokolu v mene a záujme týchto území. V súlade s uvedeným ustanovením sa v tomto vyhlásení vymedzuje právomoc týkajúca sa záležitostí upravených protokolom, ktorú podľa zmlúv preniesli členské štáty na Spoločenstvo. Rozsah a výkon takejto právomoci Spoločenstva sú prirodzene predmetom neustáleho vývoja, keďže Spoločenstvo následne prijme príslušné pravidlá a právne predpisy, a Spoločenstvo toto vyhlásenie podľa potreby doplní alebo zmení a doplní v súlade s článkom 16 ods. 3 protokolu.

Spoločenstvo poukazuje na to, že má právomoc s ohľadom na prekračovanie vonkajších hraníc členských štátov, stanovovanie noriem a postupov pri vykonávaní kontrol osôb na týchto hraniciach a pravidiel udeľovania víz na plánovaný pobyt nie dlhší ako tri mesiace.

Spoločenstvo je takisto oprávnené prijímať opatrenia v oblasti prisťahovaleckej politiky v súvislosti s podmienkami vstupu a pobytu a opatrenia zamerané na boj proti nelegálnemu prisťahovalectvu a nelegálnemu pobytu vrátane repatriácie osôb, ktoré sa na území členského štátu zdržiavajú neoprávnene. Okrem toho môže Spoločenstvo prijať opatrenia na zaistenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi členských štátov, ako aj medzi týmito orgánmi a Komisiou v uvedených oblastiach. V týchto oblastiach Spoločenstvo prijalo pravidlá a právne predpisy, z tohto dôvodu je výhradne na Spoločenstve, aby tam, kde tak urobilo, vstupovalo do externých záväzkov s tretími štátmi alebo príslušnými medzinárodnými organizáciami.

Politika Spoločenstva v oblasti rozvojovej spolupráce navyše dopĺňa politiky uskutočňované členskými štátmi a zahŕňa ustanovenia zamerané na predchádzanie a boj proti obchodovaniu s ľuďmi.

ROZHODNUTIE RADY

z 24. júla 2006

o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

(2006/619/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 62 ods. 2, článok 63 ods. 3 a článok 66 v spojení s prvým pododsekom jej článku 300 ods. 2 a prvým pododsekom jej článku 300 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾

keďže:

- (1) Komisia so súhlasom Rady prerokovala v mene Spoločenstva aspekty protokolu, ktoré patria do právomoci Spoločenstva.
- (2) Rada poverila Komisiu, aby prerokovala pristúpenie Spoločenstva k dotknutej medzinárodnej dohode.
- (3) Rokovania sa skončili úspešne a výslednú listinu podpísalo Spoločenstvo 12. decembra 2000 v súlade s rozhodnutím Rady 2001/87/ES z 8. decembra 2000 ⁽²⁾.
- (4) Niektoré členské štáty sú zmluvnými stranami protokolu, zatiaľ čo v ostatných členských štátoch prebieha ratifikácia.
- (5) Toto rozhodnutie sa nedotýka postavenia Spojeného kráľovstva a Írska podľa protokolu, ktorým sa integruje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a podľa protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, z toho dôvodu Spojené kráľovstvo a Írsko nie sú viazané týmto rozhodnutím, pokiaľ ide o výkon vonkajšej právomoci Spoločenstva v oblastiach, kde Spojené kráľovstvo a/alebo Írsko nezaväzujú ich vnútroštátne právne predpisy.
- (6) Na základe protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, nie je týmto rozhodnutím dotknuté postavenie Dánska, preto sa Dánsko na jeho prijatí nezúčastní a nie je ním viazané.

- (7) Rozhodnutím Rady 2004/579/ES z 29. apríla 2004 ⁽³⁾ sa v mene Spoločenstva schválilo uzavretie dohovoru, čo je podmienkou toho, aby sa Spoločenstvo stalo zmluvnou stranou protokolu podľa článku 37 ods. 2 dohovoru.
- (8) Ostatné podmienky, ktoré dovoľujú Spoločenstvu uložiť listinu o schválení podľa článku 36 ods. 3 dohovoru a článku 16 ods. 3 protokolu, boli splnené.
- (9) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV zmluvy, uzavretie protokolu by sa malo schváliť v mene Spoločenstva.
- (10) Pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a zmluvy, uzavretie protokolu by sa malo schváliť v mene Spoločenstva prostredníctvom samostatného rozhodnutia Rady ⁽⁴⁾.
- (11) Spoločenstvo by malo pri uložení listiny o schválení zároveň uložiť vyhlásenie o rozsahu právomoci Spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje protokol v článku 16 ods. 3 protokolu o obchodovaní s ľuďmi,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ako je stanovené v prílohe I, sa týmto schvaľuje v mene Európskeho spoločenstva.

Listina Spoločenstva o formálnom potvrdení obsahuje vyhlásenie o právomoci podľa článku 16 ods. 3 protokolu, ako je stanovené v prílohe II.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 30, 1.2.2001, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 11.

⁽⁴⁾ Pozri stranu 44 tohto úradného vestníka.

Článok 2

Toto rozhodnutie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto rozhodnutie sa uplatňuje, ak ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV zmluvy.

V Bruseli 24. júla 2006

Článok 3

Predseda Rady sa poveruje určiť osobu splnomocnenú uložiť listinu o formálnom potvrdení s cieľom zaviazat' Spoločenstvo.

Za Radu
predseda
K. RAJAMÄKI

PRÍLOHA I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention ⁽¹⁾ and the 1967 Protocol ⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PRÍLOHA II

Vyhlásenie týkajúce sa právomoci Európskeho spoločenstva s ohľadom na záležitosti, ktoré upravuje Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu

Článok 16 ods. 3 Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, stanovuje, že listina o ratifikácii, akceptácii alebo schválení organizácie pre regionálnu hospodársku integráciu obsahuje vyhlásenie, ktoré určuje záležitosti upravené v protokole, v súvislosti s ktorým členské štáty organizácie, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, preniesli na túto organizáciu právomoc.

Vzhľadom na právomoci prenesené na Európske spoločenstvo sa Protokol o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi vzťahuje na územia, kde sa uplatňuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a za podmienok stanovených v danej zmluve, najmä v jej článku 299 a protokoloch k nej pripojených.

Toto vyhlásenie sa nedotýka postavenia Spojeného kráľovstva a Írska podľa protokolu, ktorým sa integruje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, a podľa protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva.

Na základe protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, nie je rovnako týmto vyhlásením dotknuté postavenie Dánska.

Podľa článku 299 sa toto vyhlásenie takisto nevzťahuje ani na územia členských štátov, kde sa neuplatňuje uvedená zmluva, a nie sú ním dotknuté tie právne akty alebo postavenia, ktoré môžu príslušné členské štáty prijať podľa protokolu v mene a záujme týchto území. V súlade s uvedeným ustanovením sa v tomto vyhlásení vymedzuje právomoc týkajúca sa záležitostí upravených protokolom, ktorú podľa zmlúv preniesli členské štáty na Spoločenstvo. Rozsah a výkon takejto právomoci Spoločenstva sú prirodzene predmetom neustáleho vývoja, keďže Spoločenstvo následne prijme príslušné pravidlá a právne predpisy, a Spoločenstvo toto vyhlásenie podľa potreby doplní alebo zmení a doplní v súlade s článkom 16 ods. 3 protokolu.

Spoločenstvo poukazuje na to, že má právomoc s ohľadom na prekračovanie vonkajších hraníc členských štátov, stanovovanie noriem a postupov pri vykonávaní kontrol osôb na týchto hraniciach a pravidiel udeľovania víz na plánovaný pobyt nie dlhší ako tri mesiace.

Spoločenstvo je takisto oprávnené prijímať opatrenia v oblasti prisťahovaleckej politiky v súvislosti s podmienkami vstupu a pobytu a opatrenia zamerané na boj proti nelegálnemu prisťahovalectvu a nelegálnemu pobytu vrátane repatriácie osôb, ktoré sa na území členského štátu zdržiavajú neoprávnene. Okrem toho môže Spoločenstvo prijať opatrenia na zaistenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi členských štátov, ako aj medzi týmito orgánmi a Komisiou v uvedených oblastiach. V týchto oblastiach Spoločenstvo prijalo pravidlá a právne predpisy, z tohto dôvodu je výhradne na Spoločenstve, aby tam, kde tak urobilo, vstupovalo do externých záväzkov s tretími štátmi alebo príslušnými medzinárodnými organizáciami.

Politika Spoločenstva v oblasti rozvojovej spolupráce navyše dopĺňa politiky uskutočňované členskými štátmi a zahŕňa ustanovenia zamerané na predchádzanie a boj proti obchodovaniu s ľuďmi.
